

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

L' arribada de las actas

¡Qué brutas! ¡Qué xaixas! ¡No hi ha prou sabó á Espanya per rentar tanta porqueria!

LA QUA DE LAS ELECCIONES DE BARCELONA

DEYAM en nostre número anterior al donar compte del escrutini de Barcelona:
«La creencia general es que 'l govern ab aquesta maniobra ha capejat de moment el temporal que se n' hi venia á sobre, sens perjudici de, més tart, declarar nulo l' escrutini, per haverse utilitat en mol-

tas seccions, en lloch de las actas amanyadas, els certificats.»

Y en efecte: no son poch els periódichs de Madrid que anuncian la nulitat de las actas barceloninas.

El govern de n Sagasta ha fet una habilitat de las sevas.

—Barcelona está que bull—devia dirse.—Donchs lo que convé es apagar el foch. Que 'l caciquisme s'

abstingui de presentar en l' escrutini general las actas amanyadas de las seccions quals presidents varen fugir portantlas als tupinayres perque las arreglessin: que 's fassa l' escrutini de la millor manera que 's pugui; que 's proclami als regionalistas, als republicans, á qui 's vulgui, y la sobrescritació 's calmará qu' es lo que més importa. Després, quan ja s' haja esbravat l' apassionament dels que 's creyan burlats, dirém que l' escrutini no va ferse ab tots

els ets y uts de la ley, y podrém declarar brutas las actas barceloninas, deixant que 's morin de riure en un recó ó si 'ns convé deixarias passar, sempre s' haurá de regoneixer que aquest favor será degut á la nostra benevolencia.

De manera que l' asquerosa comedia comensada en els colegis electorals, ab sas repugnants escenas de tarugos y violencias, encare está pendent de desenllás, dependint aquest de lo que resolgui la comissió d' actas, servintli 'l govern de apuntador.

No 'ns cansarém, donchs, de repetir lo qu' hem escrit en un altre lloch, aixó es: la farsa á que dona peu l' exercici del dret del ciutadá á nomenar lliurement á sos legitims representants, abarca tota l' esfera de la corrompuda gobernació del país, puig va desde la punta del ganivet del pinxo assalariat assaltador de colegis, fins á la punta del tupé del se-nyor Sagasta.

Tal com se planteja la qüestió per aquesta mala casta de jugadors de ventatja que sempre volen guanyar; que ni quant se 'ls descubreix la trampa 's ruborisan, per ser el rubor un article de luxo qu' ells, empedernits en las sevas maldats no usan de cap manera; tal com per ells se planteja la qüestió, crech que fora molt del cas que 'ls diputats per Barcelona renunciessin l' acta, fent inevitable la immediata celebració de unas novas eleccions

No perque aqueixa acta, moral y materialment no siga seva y ben seva (sempre ab l' excepció del monárquich Sr. Maristany á qui van adjudicari de guagna) sino perque adoleix de una infinitat de vicis y defectes, imputables tots ells, es cert, als cacichs y als tupinayres, pero no menos reals y positius, y no menos sensibles per tota persona delicada qu' estimi per damunt de tot la puresa del sufragi.

Aquest acte de desprendiment y gallardia fora mil vegadas més digne y oportú, que deixar mansament l' última resolució del plet al arbitre del govern. Perque una de dos: ó las actas de Barcelona serán declaradas brutas, y en aquest cas el cos electoral de una ciutat que acaba de realisar un esforç tan briós, quedará per temps indefinit sense representació en el Parlament, ó bé 's deixaran passar, y semblará que sigui per favor, quedant completament impunes y en disposició de tornarse á repetir qualsevol altre dia, 'ls infinits delictes comesos pel caciquisme.

Consideris que més, molt més que 'l tenir tants ó quants diputats en el Congrés, interessa á Barcelona mantenir l' empenyo que s' ha prés de bregar en pró del dret atropellat, donant un gran exemple al resto de la nació.

Dada aquesta mira regeneradora, no 'ns ha de importar repetir una y mil vegadas la batalla del 19 de maig. Lluytar, ab la ley per arma, y rebregar al caciquisme fins acabar ab ell, ha de ser considerat pels barcelonins honrats, més com una festa que com una pena ó una incomodat.

No n' hi ha prou ab ferirlo al caciquisme, es necessari extirparlo, ferne perdre la rassa. Y aixó 's consegueix, no en una jornada, sino tras una serie de combats y d' esforços enérgichs y perseverants. L' apatia del país es l' ambient que desitja 'l caciquisme per recobrar la salut, per graves que sigan las feridas que se li hajan inferit en un dia de combat.

La mala herba rebrota si no 's desarrela y no se la crema.

La renuncia de las actas, apart de posar al poble barceloní en situació de lliurar próximament una nova batalla electoral y de obtenir una nova victoria, donaria peu per exercir un gran medi conduhent á la realisació de la justicia.

Basada la renuncia de las actas en las monstruosas ilegalitats comesas antes, durant y després de las eleccions, arribaria l' hora de denunciar formalment als tribunals de justicia tots els delictes que poden probarse, que son en número infinit.

